

2017. november 24.

Alkotmánybíróság
1015 Budapest,
Donáti u. 35-45.

A II. és III. Kerületi Bíróság útján!
1035 Budapest,
Miklós u. 2.

BUDAPESTI II. ÉS III. KERÜLETI BÍRÓSÁG 10.
FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:.....
ÉRKEZETT: POSTÁN / GYŰJTŐLADÁBA / SZEMÉLYESEN / E-MAILEN / FAXON
2017 -11- 24
PÉLDÁNY:..... IV.....
MELLÉKLET:..... KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM: ÜGYSZÁM: I.f.-on 1.P.21.014/2016

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	1V/2185-0/2017
Érkezett:	2017 DEC 06.
Példány:	1
Melléklet:	4 + BÍRÓSÁGI AKTA db
Kezelőiroda:	

Tárgy: alkotmányjogi panasz

Tisztelt Alkotmánybíróság!

TÉRTIVEVÉNYES LEVÉL ÚTJÁN!

és [redacted]
kérelmezők korábban csatolt meghatalmazással igazolt képviselőjében, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény („Abtv.”) 27.§-a alapján, a Fővárosi Törvényszék előtt, a fenti ügyszám alatt, a [redacted] ellen indított peres eljárásban, a Fővárosi Ítéltábla jogerős, 7.Pkf.26.228/2017/2. sz.-ú végzése („Végzés”) ellen – a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.633.993/2017/4. sz.-ú a kérelmezők fellebbezését hivatalból elutasító II.f.-ú végzésére is kiterjedően –

alkotmányjogi panaszt

terjesztünk elő; kérjük, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján az Ítéltábla Végzését az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe [tiszteséges eljáráshoz való jog] és ugyanezen cikkének (7) bekezdésébe [jogorvoslathoz való jog] ütközés okán – a II.f.-ú végzésre is kiterjedő hatállyal – semmisítse meg.

Az Abtv. 27. § b) pontja alapján akként nyilatkozunk, hogy a kérelmezőnek az Ítéltábla jogerős Végzése ellen nincs további jogorvoslati lehetősége.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdés értelmében akként nyilatkozunk, hogy a kérelmező adatainak zárt kezelését nem kérjük.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő – tekintettel arra, hogy a Végzést 2017-szept-27-én vettük át – megtartásra került.

Az Ítéltábla Végzése a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény („Pp.”) rendelkezései értelmében érdemi határozatnak minősül.

I. JOGI ÁLLÁSPONT

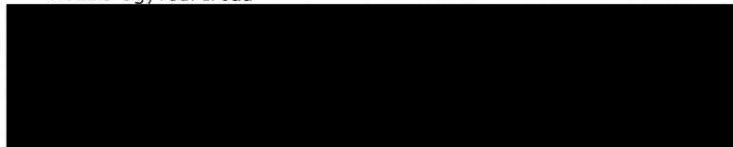
1. A jelen ügy lényege abban áll, hogy a II. és III. Kerületi Bíróság a I.P.21.014/2016/19. ssz.-ú ítéletével („**Ítélet**”) elutasította a kérelmezők keresetét, amellyel szemben a kérelmezők fellebbezést terjesztettek elő. A II.f.-ú bíróság a kérelmezők fellebbezését azonban hivatalból elutasította, arra hivatkozással, hogy a kérelmezők fellebbezése kizárólag hatályon kívül helyezésre irányult és nem kérték az Ítélet megváltoztatását. A II.f.-ú végzéssel szemben a kérelmezők fellebbezéssel éltek, amelyet a Fővárosi Ítélőtábla a II.f.-ú végzés helybenhagyása mellett elutasított.
2. A Végzés – a II.f.-ú végzéssel együttesen – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe és ugyanezen cikk (7) bekezdésébe ütköző okokból Alaptörvény-ellenes az alábbiak szerint.

I.1. A JOGORVOSLATHOZ VALÓ JOG [ALAPTÖRVÉNY XXVIII. CIKK (7) BEK.] SÉRELME

3. *„A jogorvoslathoz való jog lényegi tartalma a jogalkotótól azt követeli meg, hogy a hatóságok érdemi, ügydöntő határozatai tekintetében tegye lehetővé a valamely más szervezethez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109.]” (9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [28]) Emellett a jogorvoslathoz való jog érvényesülése szempontjából lényeges, hogy a jogorvoslati fórum ténylegesen mit vizsgálhat felül, azaz mi ennek a felülvizsgálatnak a terjedelme. (2/2013. (I. 23.) AB határozat, Indokolás [37]) **”Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.”** (22/2013. (VII. 19.) AB határozat, Indokolás [26]) **Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme továbbá a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.]** [kiemelés a kérelmezőktől]”¹*
4. A fentiek alapján a sérelmezett döntés kapcsán igénybe vehető jogorvoslattal szemben alaptörvényi szinten érvényesül az a követelmény, hogy az általa nyújtott jogvédelemnek hatékonyan kell lennie és a jogorvoslat képes kell, hogy legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására.
5. A Végzés a Pp. 235. § (1) bek.-nek téves értelmezésével helybenhagyta a II.f.-ú bíróságnak a felperesek fellebbezését hivatalból elutasító végzését, ezzel Alaptörvénybe ütköző módon megfosztva a felpereseket azon alapvető joguktól, hogy a fentiek szerinti hatékony jogorvoslattal éljenek a jogos érdekeiket sértő Ítélet ellen.
6. A Fővárosi Ítélőtábla a döntését azzal indokolta, hogy *„ha a fél a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megalapozatlanságát állítja, nem elég önmagában a határozat hatályon kívül helyezését kérnie, hanem pontosan meg kell jelölnie, hogy a megállapított tényállást mely részében tartja okszerűtlennek vagy iratellenesnek, ezeket álláspontja szerint milyen módon lehet orvosolni, és ez esetben milyen érdemi döntés felel meg az általa helyesnek tartott tényállásnak.”*²
7. A Pp. hivatkozott rendelkezéséből azonban nem vezethető le olyan jogértelmezés, amelynek értelmében lényeges eljárási szabálysértésre hivatkozással előterjesztett fellebbezés esetén a

¹ 3124/2015 (VII.9.) AB határozat Indokolás [43]

² Végzés 2. oldal, 9. bek., 1. mondat

fellebbezőnek meg kell jelölnie, hogy milyen érdemi döntést kíván, és kérelme ezért nem irányulhat kizárólag a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére.³

8. Habár a jogorvoslathoz való jog egy korlátozható alapvető jog, önmagában azon az alapon hivatalból elutasítani a kérelmezők fellebbezését - megfosztva őket ezzel a rendelkezésre álló jogorvoslattól -, mert az csupán – egyébként a Pp. által is megengedetten - az Ítélet hatályon kívül helyezésére irányul, nyilvánvalóan a kérelmezők jogorvoslathoz való jogának sérelmével jár.
9. A Pp. 235. § (1) bek. értelmében „*A fellebbezésben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a fellebbezés irányul és elő kell adni, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja.*“
10. Ezt követően a Pp. 252. § (3) bek. akként rendelkezik, hogy „*[h]a a bizonyítási eljárásnak nagyterjedelmű vagy teljes megisméltése, illetőleg kiegészítése szükséges, anélkül azonban, hogy az (1) és (2) bekezdésben foglalt feltételek fennállanak, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - mindenkor a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között - hatályon kívül helyezheti, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasíthatja.*“
11. Amennyiben tehát a fellebbezéssel megtámadott határozat a fellebbező fél megítélése szerint olyan súlyos fogyatékoságban szenved, amely álláspontja szerint csak hatályon kívül helyezés, illetőleg az eljáró bíróság új eljárásra kötelezése útján orvosolható – így példának okáért a bizonyítási eljárás nagyterjedelmű vagy teljes kiegészítése, illetve megisméltése válik szükségessé -, ebben az esetben a fellebbező fél jogosult csupán ilyen tartalommal, tehát kifejezetten hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezést előterjeszteni.
12. Ilyen esetben ugyanis teljesen illogikus lenne és épp ezért nem várható el a fellebbezőtől, hogy a szó szoros értelmében vett megváltoztatásra irányuló kérelmet is előterjesszen, hiszen a jogszabálysértés jellege miatt az eljáró másodfokú bíróságnak nincs is módja arra, hogy egy ilyen kérelmet teljesítsen.
13. A kérelmezők a fellebbezésben részletesen kifejtették, hogy az Ítélet kifejezett megváltoztatása iránti kérelmet objektív okokból nem terjesztettek, és nem terjeszthettek elő, álláspontjuk szerint ugyanis az I.f.-ú eljárásban lefolytatott szakértői bizonyítás nélkül az ügy érdemben nem dönthető el, mivel a kérelmezők közös tulajdoni hányadának mértéke kizárólag szakértői bizonyítás útján határozható meg.
14. A kérelmezők fellebbezése ezen kívül az Ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem mellett pontosan megjelölte, hogy a megállapított tényállást a kérelmezők mely részében tartják okszerűtlennek vagy iratellenesnek, ezeket álláspontjuk szerint milyen módon lehet orvosolni és milyen érdemi döntés felel meg az általuk helyesnek tartott tényállásnak.
15. A fentiek szerint a kérelmezők a fellebbezési kérelmükben teljes mértékben jogosultak voltak arra, hogy – tekintettel arra, hogy az Ítélet megváltoztatása objektív okok, a szükséges igazságügyi szakértői bizonyítás lefolytatása nélkül nem változtatható meg – a Pp. szabályai szerint „csak” az Ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését kérik.
16. A fentiekén túl a Pp. 235. § (1) bek. és a 252. § (3) bek.-ben foglaltak együttes értelmezésével megállapítható, hogy a „*határozat megváltoztatását*” nem csak a szó szoros értelmében vett megváltoztatás jelenti. A jogirodalom szerint ugyanis a „**megváltoztatás**” kifejezésen mindazt

³ Villám Krisztián: A hatályon kívül helyezésre irányuló perorvoslati kérelem megengedhetőségéről, MJ, 2014/12. 713-720. o.

érteni kell, ami nem minősül helybenhagyásnak és ennek kapcsán kimondták azt is, hogy „[a] hatályon kívül helyezés nem más, mint a megtámadott határozatnak nem érdemi döntéssel való megváltoztatása.”⁴

17. A Fővárosi Ítéletábrának a Pp. 235. § (1) bek. merev, illetve téves értelmezésével ellentétben tehát a hatályon kívül helyezés a megváltoztatás egyik fajtájaként definiálható, amelyből következően a kérelmezők hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelme ezen okból is tökéletesen megfelelt a Pp. által a fellebbezés vonatkozásában előírt minden alaki és tartalmi követelménynek.
18. A fentiek alapján azzal, hogy a kérelmezők a fellebbezésükben az Ítélet kifejezett megváltoztatására irányuló kérelem nélkül csupán az Ítélet hatályon kívül helyezésére és az I.f.-ú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára irányuló kérelmet terjesztettek elő, teljes mértékben eleget tettek a Pp. 235. § (1) bek.-ben foglaltaknak.
19. A kérelmezők a fellebbezésükben hivatkoztak továbbá a **BH2016.10.283** számú eseti döntésre, amely elvi érveléssel kimondta, hogy:

„[a]z elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára irányuló fellebbezési kérelem önállóan is előterjeszthető, ha a fél álláspontja szerint az ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelem teljesítésére az általa hivatkozott jogszabálysértés jellege miatt a másodfokú bíróságnak nincs lehetősége [1952. évi III. tv. 3. § (2) bek., 235. § (1) bek., 252. § (3) bek.]”

„[a]z elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és a per újabb tárgyalására és újabb határozat meghozatalára irányuló fellebbezési kérelem önállóan is előterjeszthető. Nincs logikája ugyanis, és a féltől sem várható el, hogy abban az esetben is az elsőfokú határozat megváltoztatására irányuló kérelmet terjesszen elő, ha álláspontja szerint annak teljesítésére az állított jogszabálysértés jellege miatt a másodfokú bíróságnak nincs lehetősége [kiemelés a kérelmezők jogi képviselőjétől]”

20. Ugyanígy, a **BH2014.369** számú eseti döntésben ugyanez a logika jelenik meg, ennek értelmében *„[ő]nmagában az a tény, hogy a fellebbező fél kizárólag a támadott határozat hatályon kívül helyezését kéri, nem vezet szükségszerűen a fellebbezés hivatalból való elutasítására [kiemelés a kérelmezőktől]”*.
21. A fentiek szerinti következetes bírósági jogalkalmazásra hivatkozik a jogirodalom is: *„A fellebbezés legfontosabb tartalmi eleme a bírósághoz címzett fellebbezési kérelem. A kérelemnek – a kereseti kérelemhez hasonlóan – határozottnak kell lennie, vagyis a fellebbező félnek elő kell adnia azt, hogy a határozat megváltoztatását „mennyiben és milyen okból” kívánja. Annak ellenére, hogy a törvény szövege csak a határozat megváltoztatásáról tesz említést, a bírósági gyakorlat az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére és a per megszüntetésére irányuló kérelmet is fellebbezési kérelemnek tekinti. [kiemelés a kérelmezőktől]”⁵*
22. A Fővárosi Ítéletábrá által mindenféle indoklás nélkül figyelmen kívül hagyott, fent hivatkozott bírói döntések értelmében a kérelmezők a fellebbezésben részletesen kifejtett indokok alapján helyesen terjesztettek elő hatályon kívül helyezésre irányuló kérelmet, mivel akként ítélték meg, hogy az Ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelem teljesítésére az általuk hivatkozott jogszabálysértés jellege miatt a II.f.-ú bíróságnak nincs lehetősége.

⁴ Villám Krisztián: A hatályon kívül helyezésre irányuló perorvoslati kérelem megengedhetőségéről, MJ, 2014/12. 713-720. o.

⁵ Kengyel Miklós – Magyar polgári eljárásjog, Osiris Kiadó, 2006, 370-371. o.

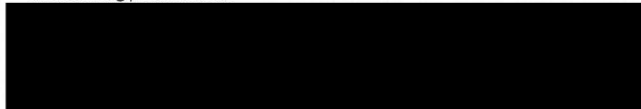
23. Az előbbieik alapján a Fővárosi Ítéletábrlának érdemben el kellett volna bírálnia a kérelmezők fellebbezését, hiszen a polgári perekben általános az a gyakorlat, hogy a fellebbező fél számos esetben nem kéri az ítélet megváltoztatását, hanem kizárólag a hatályon kívül helyezését. Illetve a megváltoztatást csupán másodlagosan, tehát eshetőlegesen kéri, arra az esetre, ha a hatályon kívül helyezés iránti kérelme bármilyen okból elutasításra kerülne. Az ilyen fellebbezések soha nem kerülnek hivatalból elutasításra, hanem végső soron a támadott határozat helybenhagyását vonják maga után.
24. Azáltal tehát, hogy a Végzés a Pp. kifejezett vagy ekként értelmezhető rendelkezése hiányában, a Pp. szabályainak téves értelmezésével a következetes bírói gyakorlat ellenére elutasította a kérelmezők fellebbezését és az Alaptörvénybe ütköző módon elzárta a kérelmezőket attól, hogy a jogos érdeküket sértő Ítélettel szemben hatékony jogorvoslattal élhessenek.

I.2. A TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ [ALAPTÖRVÉNY XXVIII. CIKK (1) BEK.] SÉRELME

25. A tisztességes eljáráshoz való joggal, mint az eljárás egésze során érvényesülő alkotmányos alapjoggal, a jogorvoslathoz való jog szorosan összefügg, tekintettel egész egyszerűen arra, hogy a jogorvoslathoz való jog sérelme szükségszerűen maga után vonja a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét is.
26. Nyilvánvaló ugyanis, hogy amennyiben valamely eljárás során valakit az Alaptörvénybe ütköző módon megfosztanak attól, hogy a jogos érdekét sértő döntéssel szemben hatékony jogorvoslattal éljen, az ilyen eljárás semmiképpen sem tekinthető tisztességesnek.
27. Jelen ügyben a Végzés szerinti kirívó jogértelmezési hiba következtében nem csak a kérelmezők jogorvoslathoz való joga, hanem ezzel összefüggésben a tisztességes eljáráshoz való joguk is sérült.
28. Az Alkotmánybíróság elnöke, Sulyok Tamás a bírói jogértelmezés és az eljárás tisztességtelensége kapcsán - hivatkozással a 3325/2012. (XI. 12.) AB végzésre - úgy fogalmazott, hogy „**a bírói döntésben megjelenő jogértelmezés kizárólag akkor támadható alkotmányjogi panasszal, ha az valamely az Alaptörvényben biztosított jog sérelmére vezet**”. Ugyanis „*alapjogi érintettség nélkül az Alkotmánybíróságnak nincs jogköre a bírói jogértelmezés felülvizsgálatára*”. Összegezve „*az Alkotmánybíróság jellemzően akkor vizsgálhatja érdemben a bírói jogértelmezés hibájára alapított alkotmányjogi panaszt, ha az eljárt bíróság az előtte folyamatban volt ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával.*”⁶
29. Ennek kapcsán azt vizsgálja az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előirt értelmezési kötelezettségre is – az eljárási jogszabályokat az eljáró bíróságok a tisztességes eljárás alaptörvényi követelményeknek megfelelően alkalmazta-e.⁷
30. A nemzetközi alkotmánybírói gyakorlat szerint „*ha a bíróság megsérti a Pp. 206. §-ban foglalt mérlegelési és jogértelmezési szabályokat (önkényesen mérlegel vagy értelmez jogot), akkor megsérti-e a peres félnek a tisztességes tárgyaláshoz való alkotmányos jogát. Ha a bíróság önkényesen mérlegel, vagy értelmez jogot, ugyanúgy nem biztosítja az ügyfél számára a bírósághoz való fordulás alkotmányos jogát, mivel jogellenesen nem vesz figyelembe való tényeket, vagy jogellenesen értelmez jogszabályokat. Az önkényes mérlegelés és jogértelmezés esetén a bíróság kizárja annak lehetőségét, hogy az ügyfél az alanyi jogainak érvényesítése érdekében hatékonyan fordulhasson a bírósághoz illetve, hogy a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi*

⁶ Sulyok Tamás: A tisztességes eljáráshoz való jog újabb kihívásai (ABSz, 2015/2., 97-102. o.)

⁷ Sulyok Tamás: A tisztességes eljáráshoz való jog újabb kihívásai (ABSz, 2015/2., 97-102. o.)

döntést. A fentiekre figyelemmel megállapítható, hogy az önkényes mérlegelés és jogértelmezés sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot. [kiemelés a kérelmezőktől]⁸ Ezt a gyakorlatot támasztja alá a EU Bírósága C-173/03. számú ügyben hozott határozata⁹ is.

31. A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 235. §-ának a fentiekben már részletesen kifejtett téves és logikátlan értelmezésével a kérelmezők fellebbezésének érdemi elbírálásához olyan követelményt, feltételt támasztott a kérelmezőkkel szemben, amelynek teljesítése a fellebbezésben hivatkozott jogszabálysértés jellege miatt semmiképpen nem volt elvárható a kérelmezőktől, ebből következően a Végzés súlyosan sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek.-ét.
32. Szintén a tisztességes eljáráshoz való sérelmét vonja maga után az is, hogy a Fővárosi Ítéltábla a kérelmezők fellebbezésében bemutatott következetes bírói gyakorlatot mindenféle indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta és azzal teljesen ellentétes jogalkalmazással elutasította a kérelmezők fellebbezését.
33. „[...] az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal

⁸ Ravasz László: Bírói függetlenség és a tisztességes eljáráshoz való jog (DJM, 2015/3-4.)

⁹ "33. A magánszemélyek számára a közösségi jogban részükre biztosított jogok hatékony bírósági jogvédelme biztosításának szükségességéhez kapcsolódó hasonló megfontolásokkal ugyanilyen módon ellentétes az, ha az állami felelősség kizárólag azért nem állapítható meg, mert a közösségi jognak a végső fokon eljáró bíróságnak felróható megsértése az e bíróság által végzett jogszabály-értelmezésből ered.

34. Egyrészt ugyanis a jogszabályok értelmezése a bírói jogkör lényegéhez tartozik, hiszen bármi legyen is a bíró feladatköre, egymástól eltérő és egymásnak ellentmondó álláspontokkal találkozhat, az eléje tárt jogvita eldöntése érdekében rendszerint a releváns - nemzeti és közösségi - jogi normákat kell értelmeznie.

35. Másrészt nem zárható ki, hogy az alkalmazandó közösségi jog nyilvánvaló megsértését éppen ilyen értelmezési tevékenység gyakorlása során követik el, ha például a bíró valamely közösségi anyagi vagy eljárásjogi szabálynak nyilvánvalóan téves értelmet tulajdonít, különös figyelemmel a Bíróság e tárgyban irányadó ítélkezési gyakorlatára (e tekintetben lásd a fent hivatkozott Köbler ügyben hozott ítélet 56. pontját), vagy ha a nemzeti jogot oly módon értelmezi, hogy az gyakorlatilag az alkalmazandó közösségi jog sérelmét eredményezi.

36. Amint azt a főtanácsnok indítványának 52. pontjában kifejtette, hasonló körülmények között az állam felelősségének kizárása amiatt, hogy a közösségi jog megsértése bíróság által végzett jogszabály-értelmezési műveletből ered, a Bíróság által a fent hivatkozott Köbler ügyben hozott ítéletben kimondott elv lényegének kiüresítését jelentené. Ez a megállapítás még inkább igaz a végső fokon eljáró bíróságokra, amelyek feladata a jogszabályok nemzeti szinten történő egységes értelmezésének biztosítása.

37. Hasonló következtetést kell levonni az olyan jogszabállyal kapcsolatban, amely általános szabályként kizárja az állam felelősségének bármilyen megállapítását, amennyiben ezen állam bíróságának felróható jogszabálysértés a tényállás és a bizonyítékok értékeléséből ered.

38. Egyfelől ugyanis a tényállás és a bizonyítékok értékelése, ugyanúgy, mint a jogszabály-értelmezés, a bírói jogkör másik alapvető része, minthogy függetlenül attól az értelmezéstől, amelyet a valamely meghatározott ügyben eljáró bíró elfogad, az említett szabályoknak az illető ügyre történő alkalmazása gyakran attól függ, hogy a bíró miként értékeli az ügy konkrét tényállását, valamint az eljárás felei által bemutatott bizonyítékok bizonyító erejét és az ügyre vonatkozó jelentőségét.

39. Másfelől a tényállás és a bizonyítékok értékelése - amely gyakran bonyolult elemzést igényel - bizonyos esetekben az alkalmazandó jog nyilvánvaló megsértéséhez is vezethet, függetlenül attól, hogy az értékelésre a bizonyítási teherre, e bizonyítékok bizonyító erejére vagy a bizonyítási módok megengedhetőségére vonatkozó sajátos szabályok, illetőleg a tényállás jogi minősítését igénylő szabályok alkalmazása során kerül e sor.

40. E körülmények között az állami felelősség megállapítása bármilyen lehetőségének kizárása abban az esetben, ha a nemzeti bíróság terhére rótt jogsértés a tényállás vagy bizonyítékok általa elvégzett értékelésére vonatkozik, azt is jelentené, hogy megakadályozná a fent hivatkozott Köbler ügyben hozott ítéletben kimondott elv hatékony érvényesülését a közösségi jognak a végső fokon eljáró bíróságoknak felróható nyilvánvaló megsértésére vonatkozólag."

megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket. [7/2013. (III. 1.) AB határozat] [kiemelés a kérelmezőktől]"¹⁰

34. A kérelmezők indokolt bírói döntéshez való alapvető joga, mint a tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkező alapvető jog tehát sérült azáltal, hogy a Végzés a kérelmezők álláspontját teljes mértékben alátámasztó bírói gyakorlatot indokolás nélkül mellőzte.
35. A Fővárosi Ítéltábla ezen túlmenően el is tért a következetes és a kérelmezők álláspontját tükröző joggyakorlattól, ezért lett volna különösen nagy jelentősége annak, hogy a mellőzésnek indokát adja.

Tisztelettel:

dr. Kodela Viktor ügyvéd
kérelmezők
képv.

DR. KODELA VIKTOR
ügyvéd
Kodela Ügyvédi Iroda

¹⁰ Ravasz László: Bírói függetlenség és a tisztességes eljáráshoz való jog (DJM, 2015/3-4.)

